

(המשך מעמוד 8)

את ימיו הגדולים כראש פלוגות הסער של הימין באוניברסיטה העברית בירושלים. כן דודר היה ידוע ככריזם, פורע ואלים. שיטותיו הפאשיסטיות במאבק עם השמאל, והתבטאויותיו הגיצוניות כלפי הסטודנטים הערבים, הקדימו — ולדיברי רבים. גם בישרו — את הצלחותיו של מאיר כהנא.

די באיזכור שמו של בנדה, כדי להעביר צמרמורת כגם של אנשי שלום וערכים, שהתנסו במאבקים הקשים בקמפוס הירושלמי. כן דודר היה תלמיד נאמן של שני קורמיו, שעשו קאריירה בשירות שריהליכור. צחי הנגבי, בנה של גאולה כהן, הפך עוזרו של שריהתחבורה חיים קורפן. אחרי שנשט את תנועת ההתחיה של אמו ועבר לליכוד. עוזרו ומחליפה, ישראל כץ, צמוד עתה לאריאל שרון, ומסתובב במישור התעשייה ככוס לכל דבר.

הנגבי, כץ ובנדה אירגנו את כנופיות הימין למיצעים אלימים נגד מתנגדיהם, ובכלל זה תקרית השרות המפורסמת, שבה הביאו בירי יונים מחוץ לאוניברסיטה, כדי להכות את מפגיניהם.

שנתיים מאוחר יותר, עם פרוץ מלחמת ההלכנון, אירגנו אלה את האספסוף הירושלמי להתפרעות בהפגנת שלום עכשיו, שהסתיימה ברצח אמיל גרינצווייג ז"ל. הנגבי ערך אומנם הפגנת "חרטה" בטלוויזיה, אבל לא היה בכך כדי לכפר על מעשיו החמורים.

הוא כן נשארו בימיו הקיצוני, ויש להניח שהציבור הישראלי עוד ישמע את צרותיהם הקרובות הצורמות שלהם בשנים הקרובות. לעומת הצמד הזה, חיפש בנדה את הצ'פר שלו דווקא בערייה, הנשלטת על ידי איש מיפ"לגת העבודה, כפסע היה בינו ובין ההצלחה המלאה.

אנשי המישורת הצעירה של מיפ"לגת העבודה בירושלים וזקפים לזכרם את כישלונם של בנדה להסתנן ללישכת ראש העירייה. הם הצליחו לרתום את ראשי הסניף המקומי, ואת פעילי המפלגה הרבים במישור העירייה, כדי לעצור את המינוי האומלל.

חלק מאנשי המישורת הכירו את כן דודר מהאוניברסיטה. רבים מהם עמדו מהצד, כשאנשי קמפוס (אירגון הסטודנטים השמאלי) עצר את בירונוי הימין, שניסו לפגוע בערכים, עתה, לאור תופעת כהנא, גם הם התעוררו לחיים.

כך היא תופעה כל-ארצית חמורה ומזעיקה, אבל בירושלים היא מחרידה במיוחד. שכונות ירושלים מלאות ב"תומכים פוטנציאליים ועכשוויים של הימין הקיצוני. המאבק על רמות העיר, שיש בה אוכלוסייה דתית, חרדית ולאומנית גדולה ומושרשת, הוא קשה וממושך. מבחינה זאת מייחסים כל הירושלמים הנאורים חשיבות רבה לעמדתה של מפלגת העבודה, שכל עדיה קשה מאוד לנהל מאבק אנטי-פאשיסטי מוצלח. התפנית היונית במישורת הצעירה בירושלים איננה חדה ועמוקה דיה, אבל היא קיימת. אין ספק שתורתה למניעת חזרתו של ביריון ימני ידוע ללישכת ראש העירייה היתה חשובה מאד.

מי יירש את ברעם?

יעקב גיל ועימונאל זיסמן על תפקיד מזכיר מחוז העבודה בירושלים

משקיפים מקומיים כבודים, שגורל מפלגת העבודה בירושלים ייקבע במידה רבה בשבועות הקרובים. מכיריהם, עוזי ברעם, ששלט ללא מיצרים בסניף מאז 1974, עבר לרחוב הירוקן 110 בתל-אביב, כמד כ"ל על ירושתו מתמודדים הח"כ לשעבר יעקב גיל והמוכיר הנוכחי, עימונאל זיסמן.

זיסמן (54) הוא איש-אירגון הגון ומסור, אבל פוליטיקאי די בינוני. אין (המשך בעמוד 46)

שלוש תמונות-עירום של נשים המעורבות בפרשה נתפסו על-ידי המישורת ומכוונות את החקירה ★ היא סחטה ממני את המיץ ופינקה אותי בכסף! אומר החשוד

הנוכל הקטן שלי!

מידת-תיכון, דוריס אמרה לי שאני אעשה תרגיל ואגיד לבעלה שאני צריך לנסוע לפאריס לפגוש את הילה, ואגיד להילה שאנחנו ממישפתה מכוורת, ובין היתר שאם היא תראה משהו ביני ובין דוריס — שלא תספר לאף אחד.

נסעתי לכך לפאריס. הילה הגיעה לשם ולאחר ששוחחתי איתה — דוריס וזיו הגיעו לפאריס. זיו והילה התחילו לצאת, והיו מאוד עסוקים. וכך פינו לנו להמשיך את החיים במיטה. דוריס מאור-מאור שמחה שזיו יוצא עם הילה, יום אחד הלכנו לגיבועת הציירים, ודוריס הציעה להילה שירציירו אותה. דוריס שיחקה כאילו אין לה מספיק כסף, והיא צריכה ללכת למלון להביא עוד כסף. זיו נשאר עם הילה ואנחנו נסענו למלון, נשארנו שם כשעתיים בחדר ואחר כך חזרנו. הילה וזיו מאור ראגו לנו, סיפרנו שהיה קשה מאוד להשיג מוג'י.

באותו ערב הילה וזיו הלכו לדיס-קוטק. אני ודוריס היינו בחדר שלי ושל הילה, ואחר כך ירדנו לבר. דוריס הוציא את טבעת-הנישואין שלה ואמרה לי: "קדש אותי בזה". הכנסתי את הטבעת עם הברכה המפורסמת. לדוריס ולגו באותו הרגע דמעות של אושר, והיא אמרה שלעולם לא תבגוד בי, ושיבוא יום ונעשה את זה רישמי. כשחזרנו להולנד, היא סיפרה לבי עלה שלאילן יש הרבה כסף בפאריס ובכל העולם. היא אמרה, אמא של אילן רוצה למנות אותי בתור אפטרופסית על הכסף, כי בעלה חולה מאוד ואין מי שיראג לכספים.

באותו יום דוריס שלחה לי סכום כסף ארצה, מכיוון שהיו לי חובות והייתי צריך לשלם. מיניתי את עורך-הדין קוסטין לשלם את החובות שלי, כי בארץ לא סמכתי על אף אחד. לכן דוריס שלחה את הכסף לקוסטין. זה היה לפי בקשת.

יום אחד, כשנסעתי לארץ, דוריס ביקשה ממני לעשות צוואה על שמה, שאם אני אמות היא תירש אותי, כי היא מממנת אותי. עשיתי צוואה לפי סיג' מנה של דוריס, והיא ביקשה ממני שיהיה כתוב בצוואה שהיא תראג לאמי. את הצוואה רצתה דוריס להר"א את לבעלה, לאמת את סיפוריה, כדי שלא יחשדו בנו. כשחזרתי מהארץ, הבאתי את הצוואה ודוריס הראתה לבעלה שהיא אפטרופוס על הכספים של אילן.

דוריס סיפרה לבעלה שאילן לומד רפואה, ועליה לנסוע איתו ללונדון כדי לרשום אותי לאוניברסיטה. נסענו ל-אנגליה, כי דוריס סיפרה לי שיש לה שם עורך-דין שיכול לחתום אותנו. כל (המשך בעמוד 40)

סיפורו הבלעדי של אילן מרגלית (למעלה), החשוד בהוצאת 300 אלף דולר במירמה מדוריס ברזילי

לא יכול להצטרף אלינו. כך היינו הולכים לשכך. יום אחד דוריס הושיבה את בנה בבית קפה מול בנו, ואמרה ש"אנחנו נכנסים לסיידורים שם...". באותו יום דוריס אמרה לי אם אני יכול להכיר לבנה זיו את בת אחי ממיטולה, ששמה הילה. מפני שלזיו אין חברה, והיא רוצה להעסיק אותו שלא יהיה כל הזמן לדינו. חוץ מזה שאולי יהיה פעם קשר מישפחתי בינינו.

קידושין ודמעות זרנו להולנד והתקשרתי להילה. היא הסכימה לבוא, כי זה היה החופש הגדול והיא היתה תל-

שהיא שוכנת איתי במיטה. היא הביטיחה לי שאם אחיה איתה, לא יחסר לי מאומה בחיים עד סוף-ימיי. היא הציגה את עצמה כאשה מאור"מאור עשירה, וכך באמת הרגשתי. כל מה שרציתי — קיבלתי ממנה. גרנו יחד בביתה והיה לנו מלון באמסטר"דאם, שהיינו באים אליו לשכך. אחרי מספר שבועות החלטנו לנסוע לפאריס. כדי שלא יחשדו בנו, דוריס סיפרה לבעלה שאני מאוד עשיר, ממישפתה מאוד מכובדת, שאבי חולה מאוד והיא צריכה לנסוע איתי לסי"דורים בארצות שונות. נסענו לפאריס עם בנה זיו. כדי להתחמק ממנו, סיפרנו לו שיש לי חשבונות בכנקים, שצריך לברוק והוא

אילן מרגלית נעצר יחד עם עורך-הדין אלכסנדר קוסטין, כחשד כי הוציא במירמה 300 אלף דולר ממישפת ברזילי להולנד. המישורת ממישכה עריין לעצור אנשים שונים כחשד כי שיתפו פעולה עם אילן ועורך-הדין, כדי לרמות את מישפת ברזילי ולאמת את סיפוריהם של אילן ועורך-הדין.

במהלך חקירת המישורת נתפסו שלוש תמונות-עירום של נשים המעורבות בפרשה. אילן (28) מסר למישורת תמונה של דוריס ברזילי, 40, וזוג תחתונים שלה. לברזילי היתה האשה אהובתו ונתנה לו את הכסף, התחתונים והתמונה. מרצון, אצל עורך-הדין קוסטין נתפסו שתי תמונות-עירום של אשת-דופא, החשודה כי עזרה בתיכנון המירמה, ועוד תמונות-עירום שהצמד למת בה טרם זוהתה.

בחקירתו במישורת סיפר אילן, כי הוא המציא חלק מסיפור המירמה בדבר מחלת אביו וחלוקת הירושה של ה"מישפתה, וכי עורך-הדין קוסטין עזר לו באימות הסיפור.

לפני שנה הגישו עזרא ודוריס ברזילי תביעה אורזית נגד אילן ועורך-הדין, כדי שיחזירו להם 648,440 פלורנים הולנדיים. באותו מישפט הגיש אילן תצהיר, שבו סיפר כפרטורט את פרשת יחסיו עם דוריס ברזילי.

להלן סיפורו של אילן: היכרתי את מישפת ברזילי אחרי שהתאלמנתי. הגעתי להולנד, אכלתי במיסעדה שלהם. התפתחו בינינו יחסי ידידותיים. דוריס הציעה לי לשכור חדר במלון טוב יותר, שבו ישן בנה, עשיתי כך, ואז דוריס ביקרה אותי במלון והיו לנו קשרים הדוקים.

חזרתי לארץ וכעבור תקופה באתי שנית להולנד, ואז, יום אחד, דוריס בריזילי התחילה למוזמ אותי. לא עיכלתי למה היא חותרת, אבל כעבור כמה שעות התחלתי להבין ולעכל. אחרי שמצאתי את עצמי במיטה עם דוריס, אז אמרתי לה: את נשואה, עם ילדים גדולים, ואני בסך הכל ילד, אני אחרי משבר גדול בחיים ואני לא רוצה שייגרם לך ולי עוול.

היא אמרה שהיא לא אוהבת את בעלה והיא ממורמרת ממנו, שהוא פגוע כראש ובוגד בה ואפילו ניסה לשכך עם אחותה, אמה, גניסיתה. הוא אדם חולה וממרר לה את החיים והיא שונאת אותו. "היינו מזמן מתגרשים, רק בגלל הילדים לא התגרשנו עד היום", אמרה. האמת היא שהיתה מש"פילה אותו ומגדת אותו גם בנוכחותי. היא אמרה לי שהיא התאהבה בי מהרגע הראשון שראתה אותי, שהיא חולמת עליי כלילה, מאוננת ומרמינת